

Да ли смо сви Керуми?

Пише: Миодраг Зарковић
петак, 25 септембар 2009 23:40

„Бисте ли пристали да вам Србин буде зет“, запитао је Александар Станковић сплитског градоначелника Жељка Керума у емисији „Недељом у 2“ Хрватске радио телевизије. „Никако“, као из топа је одговорио Керум, пошто је претходно већ био истакао како никако не би дозволио ни српским фирмама да послују по Хрватској. На инсистирање водитеља, спремно је појаснио разлоге за овако изричите ставове: „Срби нам никада ништа добро нису донели па неће ни сада“ и „свако треба да зна где му је место“, мумлао је први човек Сплита.

Ето, исти смо, Срби и Хрвати... Једни хоће да бију хомосексуалце, а други забрањују женама у својој фамилији да се венчавају са припадницима одређеног народа. Чист фашизам, у оба случаја, у оба народа, у обе државе! Пословично проницљиви Теофил Панчић примећује како је све то проистекло из идентичног миљеа: сплитски градоначелник и његови београдски пандани, које назива беокерумчићима, за Панчића су производи „специјалног васпитања“ које је карактеристично за ово поднебље (а које спроводи, између осталих, и овај сајт, односно ми НСП мислиоци) [\[1\]](#).

Исти смо, зар не?!

Далеко било! Нисмо чак ни слични! Односно, истина је да смо исти исто онолико колико је истина оно у шта нас комунисти деценијама убеђивали – да су четници исто што и усташе. Дакле, четници, који, разуме се – као и све стране у том рату – јесу вршили и злочине, али свакако нису правили концентрационе логоре и нису за рачун Хитлера војевали на источном фронту, дакле, да су ти четници исто што и усташе – које су починиле стравичан геноцид који је згрозио чак и њихове нацистичке покровитеље.

Елем, чињенице говоре да српску и хрватску државу раздваја много тога.

1) Шта све има Хрватска, а нема Србија

- Лекаре који неће да лече Србе: сетите се да је, пре само неколико недеља, један медицински радник, извесни Есад Мујкановић из Оточца, одбио да укаже помоћ

Да ли смо сви Керуми?

Пише: Миодраг Зарковић
петак, 25 септембар 2009 23:40

пацијенту Бошку Радићу само због тога што је овај српске националности [\[2\]](#) .

- Политичаре који отворено подстичу на међунационалну мржњу: простачке, расистичке, идиотске увреде које је градоначелник Сплита изговорио у „Недељом у 2“; практично су одјек изјаве првог хрватског председника и оца њихове нације, Фрање Туђмана, који се почетком деведесетих наглас радовао што му жена није ни Српкиња ни Јеврејка.

- Томпсона: певач познат по овом надимку, а са правим именом Марко Перковић, пред редовно пуним стадионима и халама изводи песме у којима велича усташку идеологију и прети клањем „српским четницима које ће његова правда стићи и Србији“. И чије концерте хрватска државна телевизија уредно преноси.

- Дипломатске односе са Косовом: Хрватска је признала „самосталност“ Приштине у односу на Београд, а хрватски председник Стјепан Месић чак је дао себи слободу да саветује Србе како би требало да се понашају у вези са тим питањем.

2) Шта све постоји у Србији, а не постоји у Хрватској

- Либерално демократска партија: странку која ће пристати на отцепљење једног дела хрватске територије и инсистирати на даљем комадању хрватске државе, бирачи у Хрватској још нису имали „задовољство“ да затекну на гласачком листићу.

- Антидржавни невладин сектор: исти случај као и са ЛДП, у Хрватској једноставно не постоје организације које ће позивати НАТО да бомбардује њихову државу, или ЕУ да јој уведе санкције.

- Петар Луковић, Динко Грухоњић, Светислав Басара, Теофил Панчић, Владимир Глигоров, Владимир Арсенијевић, Биљана Србљановић... Још бих имена могао да додам овом „часном“ списку, али нема потребе, јасно вам је на кога мислим. На оне новинаре, публицисте и „интелектуалце“ који сваку прилику користе да одавде, из Београда, извређају Србију и Србе чак и горе него што је то урадио полуписмени и

Да ли смо сви Керуми?

Пише: Миодраг Зарковић
петак, 25 септембар 2009 23:40

тричетвртмутави Жељко Керум. Међу хрватским новинарима таквих нема. Њихов најпознатији новинарски "издајник" је Борис Дежуловић, Сплићанин који већ две и по године живи у Београду, одакле, као и горе поменути, само мало интелегентније, пљује Србију и Србе! (И то много интензивније од како га је један од колега на НСПМ-у издвојио као јединог иоле пристојног аутора на "Е новинама".)

- Слободан Радовановић и Владимир Вукчевић – први, као републички јавни тужилац, подноси захтев да се забране организације за које је проценио да су екстремистичке и фашистичке; други, као тужилац за ратне злочине, истражује који су то овдашњи новинари својевремено хушкали Србе на Хрвате. Да такви постоје у Хрватској, морали би да ухапсе Керума, Месића, Хебранга, Томпсона... Морали би да испитају чак и водитеља Александра Станковића, који је, на пример, прекинуо емисију у којој му је гостовала рок рупа "Лет 3", због њихових вулгарности, али му није пало на памет да барем упозори Керума да ће то урадити уколико овај настави са изјавама које вређају цео један народ (народ чији многи припадници, узгред буди речено, имају исто презиме као и дотични водитељ).

Све су ово појаве које врло јасно раздвајају српску од хрватске јавности. У неким од тих разлика, боље смо прошли ми Срби; у осталим, више су ућарили Хрвати. Али, то је већ предмет неке друге анализе. Овој је сврха била само да покаже разлику између фашизма у Србији, који постоји само у маргиналним организацијама типа "Национални строј" и сл, и фашизма у Хрватској, који се већ деценијама рађа и негује у државним институцијама.

Ако је то исто, онда је проницљиви Панчић у праву.

[1] <http://www.vreme.com/cms/view.php?id=887643>

[2] <http://www.blic.rs/drustvo.php?id=109729>